

SOKOLSKÝ VĚSTNÍK

TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA "SOKOL" V SYDNEY.

Číslo: 3.

Ročník VII.

Únor 1963.

Karel Čapek

HOVORY S T.G. MASARYKEM.

Vybráno z části "V práci a v zápa-
sech".

L O N D Y N .

Do Londýna jsem ze Ženevy zajel po prvé v dubnu roku patnáct, abych se sešel se Steedem, Watsonem, Sarolou a jinými, a sepsal memorandum pro anglickou vládu a ostatní spojence. Tehdy jsem byl upozorněn, že v kupé spacího vozu pojedete se mnou ze Ženevy do Paříže špehoun, abych se měl na pozoru. Nu, řekl jsem si, jen když vím, s kým pojedete. Proto jsem nezměnil ani den odjezdu ani kupé, jen jsem si dal svůj portefeulle pod polštář a jel jsem.

Koncem září toho roku jsem se přestěhoval do Londýna; v Paříži už pracovali Beneš a Štefánik, tož to bylo obstaráno; politika Dohody se dělala spíš v Paříži, Anglie měla větší váhu hospodářskou.

Je přirozené, že znám Anglosasy blíže než jiné národy; to s sebou přineslo manželství s Američankou. Ale francouzsky jsem se naučil dřív než anglicky, hodně jsem četl a znal jsem Francii četbou tak dobře, že jsem do Paříže a Francie před válkou nejezdil; neoplývá penězi, navštěvoval jsem země a kultury méně známé. Jen na svých cestách do Ameriky stavoval jsem se ve francouzských přístavech a jejich okolí.

V Londýně jsem býval rád. V takovém velikém městě můžete být sám, i když jste mezi miliony lidmi. Za války jsem bydlel napřed v boarding-house u Miss Brown v Hampsteadu, Holford Road číslo 4; do města jsem jezdil na střeše busu a díval se na to henžení lidí a vozů - autem jsem jezdil nerad, říkal jsem si, nač platit víc, když dojeďte stejně za nálo..... V městě jsem jídal v těch lidových jídelnách u Lyonsů; bylo to laciné, za deset až patnáct pencí slušný oběd. Když jsem měl hosty a musel se reprezentovat, šel jsem s nimi do Café Royal. Dona jsem hodně zkusil zimou; víte, že ty anglické krby moc nehřejí.....

2
Dr. B. Mikl,
náčelník, těl. jed. SOKOL - SYDNEY.

NÁČELNICKÁ ZPRÁVA VALNÉ HROMADĚ
DNE 23. LEDNA 1963.

Sestry a bratři!

Podávám-li vám zprávu o tělocvičné činnosti naší jednoty za celé uplynulé období, nemohu nepřipomenout významnou skutečnost, která tuto činnost ovlivňovala a v jejímž ovzduší, po celý minulý sokolský rok, probíhala. Bylo to stoleté výročí založení Sokola, oslavované a vzpomínané v celém svobodném světě, které nám všem znovu připomnělo a zdůraznilo nesmírný význam a sílu Tyršovy sokolské myšlenky a jejího hlubokého vlivu na náš vnitřní národní život i postavení mezi ostatními národy.

Naše jednota, jak jste jistě všichni sledovali, byla v tomto vzpomínání jednou z neaktivnějších. Nejen v uspořádání vhodných oslavných podniků - ať už to byla první výstižná vzpomínka na veřejné cvičební hodině právě v den století Sokola, 16. února 1962, pak hlavní oslavy 6. a 7. července v naší tělocvičné a v Maccaþean Hall, úspěšné I. závody všech složek naší jednoty na náradí a v prostných, skvělá sokolská výstava, akademie, vysílání v australském rozhlasu, rozhlas do Československa atd., nýbrž také zvýšenou a čteněji navštěvovanou pravidelnou tělocvičnou činností, každý pátek, v tělocvičné ve Fort ul., počínaje nástupem četného žactva o 7. hod. a konče cvičením členstva a dorostu o 10. hod., které spolu s necvičícími příslušníky Sokola naplňovalo tělocvičnou opravdovým sokolským ruchem.

Těchto cvičebních hodin bylo celkem 47. Podrobná statistika cvičební činnosti se nalézá v jednatelském archivu jednoty. Pro zajímavost uvádím nejpodstatnější body: Muži: celková návštěva cvičících 555, necvičících 624, celkem 1179. Největší návštěva v jedné hodině: cvičících 18, necvičících 25. Nejmenší návštěva v jedné hodině: cvičících 7, necvičících 8; průměrná návštěva cvičících 11.87, necvičících 13.27, všech 25.08. Dorostenci: celková návštěva 81, největší 5, nejmenší 1, průměr 1.9. Žáci: celková návštěva 567, největší 19, nejmenší 3, průměrná návštěva 12.06. Rád bych však dnes vyzdvihl jen tu radostnou skutečnost, že spolu s žactvem, dorostem, cvičícím a necvičícím členstvem bylo v naší tělocvičné každý pátek téměř 65 osob. Tento počet je potěšitelný nejen jako vysoké procento z celkového počtu všech příslušníků naší jednoty a jeho aktivní účasti na činnosti a trvalého zájmu o sokolskou myšlenku, nýbrž i ve spojitosti s účastí mnoha set našich krajanů na ostatních podnicích Sokolem pořádaných, je to nesmírný přínos k celé národní činnosti naší krajské obce v této pacifické oblasti, která je nejlepším zárukou, že náš národní život zde má dobrý základ a jistou budoucnost.

Snad se vám tento optimismus a víra v budoucnost zdají přehnanými nebo neodůvodněnými. Snad se domníváte, že nevidím těžkosti s kterými se všichni setkáváme, nebo, že jsem úplně spokojen se stavem jaký je a nevěřím, že situace naší jednoty zvláště v kádru pracovníků a počtu cvičících, by neměla být daleko lepší. Měla, o tom není sporu. Ale to nezlepšíme složením rukou v klín, ztrátou víry nebo škodlivým pesimismem. Tento problém bych přirovnal k lidské bytosti: Dokud člověk věří ve své zdraví, ve svou sílu, ve svou budoucnost, nic tak snadno ho nezdočí. Avšak přestane-li věřit, ztratí-li naději, snadno podlehne a brzo umírá. Jistě nikdo z nás si nepřeje, aby Sokol zde umřel nebo jen

živořil. Ale to nezávisí jen na několika jedincích, několika úspěších nebo neúspěších. To je v rukou a srdcích nás všech.

Podívejme se pozorněji na naši situaci: Máme dost členů starší sokolské generace, máme dostatek žactva. Zápolíme jen s počtem do-rostu. Máme dobře vybavenou tělocvičnu, žijeme ve svobodné zemi, kde nikdo neomezuje naši národní činnost a téměř všichni, v dobrých existenčních poměrech a podmínkách, které každému víc než umožňují věnovat trochu svého soukromého času zájmům celku. Je jen třeba překle-nout a vydržet určitou dobu, aby a k t i v n í počet příslušníků Sokola se zvětšil. Věříme všichni, že se tak stane. Nemůže nevěřit ten, kdo v naší tělocvičně pozoroval přes třicet, někdy i víc, našich milých žáků a žaček, s jakým zájmem, radostným nadšením a kázní cvičili, nebo kdo je aspon trochu pyšný na to, že je členem toho národa, který tak obdivuhodným způsobem si uchoval proti staletému útlaku krásnou, mateřskou řeč.

Končím upřímným poděkováním všem, nejen za pomoc ve vykonávání náčelnické činnosti, ale i za porozumění a lásku k celé sokolské věci a myšlence. Zvláště děkuji br. Křepelovi za obětavé vedení žáků, br. Hosákovi za vedení míčových her a všem členům cvičitelského sboru za pomoc při uspořádání závodů a pravidelných cvičeníh. Přeji jednotě mnoho zdaru v další činnosti.

Nazdar!

NA PŘELOMU.

M. Provazníková

Končíme rok. Byl to velký rok. Rok historického významu a velké zkoušky. Za všechno bratrstvo, za celý národ odsouzený k nemotě jsme na sebe vzali úkol oslavit stoleté výročí Sokola - my, nepatrná hrstka zbylá z milionu, maličká halůzka o-

draného kmene, která si houževnatě drží spojení s rodnými kořeny. Nikdo nikdy nevypíše, jakého vypětí bylo třeba, kolika nocí vyplněných prací, co nervového napětí, aby se dílo podařilo. Dali jsme si velký úkol, ale člověk roste úkoly - organisace také.

Právě ta velikost úkolu, odhodlání, s kterým jsme si jej dali, a důstojný způsob, jakým jsme jej splnili, byly nejjzávažnější složkou naší oslavy. Byly zkouškou životnosti organisace, zkouškou síly myšlenky s t o let staré. Dnes, v závěru jubilejního roku, můžeme říci, že obojí ve zkoušce obstálo se ctí.

Století převratných událostí dějinných a závratného vývoje vědeckého nic neubralo na životnosti a síle myšlenky vyslovené Tyršem. Dodnes září národu jako vedoucí hvězda, dodnes zapaluje srdce, množí síly, sbližuje, jednotí rozptýlené houfce. Stejně tak sdružení, které tuto myšlenku nese, byť v nejtěžších podmínkách, ochuzené, rozprášené, přece stojí pevně na její podstatě a zvedá spolehlivě její štít.

Slet opětovně potvrdil, že "tam svět se hne, kam se síla napře" Byl úspěchem - ale úspěch zavazuje. Co jsme jednou dokázali, dokážeme po druhé. Dokázali jsme hodně - musíme dokázat víc.

Uzavíráme účty jubilejního roku s vědomím dobře vykonané práce. Do nového roku vstoupíme s odhodláním jít dál a výš - až na nejvyšší metu.

Sestry a bratři, vykročte šťastně a vesele do nového roku - do prvního roku druhého sokolského století.

SOKOLSKÝ VÝLET

se pořádá dne 10. BŘEZNA do Lane Cove National Parku. Sraz v 9 hod. ráno před Fuller's Bridge, na rozcestí Millwood Ave. a Lady Game Drive. **PODROBNOSTI ve VESTNÍKU čis. 2**

SOKOLSKÉ ŽACTVO - BUDOUCNOST NÁRODA A SOKOLA.

Jsou tomu více jak 3 roky, co jsem přišel z Prahy do Sydney. Doznávám, že v té době jsem jen zřídka zavítal do sokolské tělocvičny a také jsem nebyl Sokolu nijak zvlášt prospěšný. Dělo se tak z důvodu, že jsem navštěvoval večerní anglický kurs pro Novoaustralany, a to právě v pátek, kdy se v tělocvičně cvičí. Po skončení kursu chodím do tělocvičny častěji a rád jsem přijal pozvání br. vzdělavatele, abych se stal členem redakčního kroužku SOKOLSKÉHO VĚSTNÍKU.

V sokolovně soustřeďuju svůj zájem na cvičení sokolského žactva. Nečiním tak snad z důvodu, že jsem šťastným dědečkem dvou nadějných Sokolic, ale proto, že v sokolském žactvu vidím příští nositele sokolské myšlenky a jeho ideálu. Je ovšem třeba, aby žactvo bylo k tomu vznešenému úkolu soustavně vychováváno. Mějme na mysli, že dle Tyršova pojetí má sokolská výchova směřovat k výchově charakterově uceleného, ušlechtilého, dobrého a krásného člověka. Snažme se o to, aby sémě výchovy antického člověka se dostávalo i sokolskému žactvu a aby v něm nacházelo úrodnou půdu.

Rodiče sokolského žactva mají velkou povinnost, aby jejich děti nezapoměly mateřskou řeč a neutonuly v cizojazyčném moři. Co by byla platná snaha vychovávat žactvo v sokolském duchu, kdyby se dříve či později odnárodnilo. A pro koho také hodláme zřídit vlastní sokolský stánek, SOKOLOVNU, pro nás, starší generaci? Ne, nikoliv!! Tu chceme odevzdat příští generaci, dnešnímu sokolskému žactvu a proto musí být tato generace naše, česká i slovenská!

KULTURNĚ HISTORICKÝ KALENDÁŘ.

Únor:

- 4. 1808 se narodil dramatický herec a tvůrce národní hymny Josef Kajetán Tyl.
- 6. 1923 zemřel básník Adolf Heyduk.
- 8. 1813 se narodil básník Samo Tomášík, autor písně "Hej Slovane".
- 17. 1853 se narodil básník Jaroslav Vrchlický.
- 27. 1853 se narodil spisovatel Josef Holeček.

Březen:

- 7. 1850 se narodil T. G. Masaryk, první president ČSR.

-oooOooo-

Pokud jde o cvičení žactva, mohu říci, že je mu věnována dobrá péče, ačkoliv něco by mohlo být lepší. Starší žactvo je vedeno vzorně a obětavě, cvičí s chutí i odvahou. Za nesprávné považuji to, že v prvních 15 minutách cvičení bývá veškeré žactvo soustředěno v jedno jediné družstvo a cvičí je jen br. cvičitel. Jaké cviky si však může vymýšlet, aby vyhovovaly dětem ve věkovém rozpětí 4 až 13 let? Tuto dobu cvičení považuju za promarněnou!

Přivedou-li rodiče děti do cvičení - a bývá jich hodně, 30 - 35 - musí býti dětem věnována okamžitá a diferencovaná péče, a to tak, že žactvo se zařadí do družstev podle věku a pohlaví. Úkolem sokolských činovníků pak je, aby včas zajistili pro každé družstvo vhodné cvičitelé a cvičitelky. Počtem bude mít cvičení žádoucí úroveň a budou spokojeni rodiče i sokolské žactvo.

Nazdar!

Josef Berger.

CO MUSÍME VĚDĚT.

(pokračování)

Sokolstvo po VI. sletu ve své další vnitřní organizační a výchovné činnosti nepolevilo. V květnové schůzi výboru ČOS byli na další dva roky zvolenistejní činovníci. Starostou i nadále JUDr. Josef Scheiner, jeho náměstkou Dr. Peregrin Fiša a JUC. Fr. Mašek, náčelníkem JUDr. J. Vaníček, místonáčelníkem a redaktorem Věstníku sokolského R. Bílek, jednatelem JUDr. K. Heller s JUDr. Jar. Urbanem a pokladníkem Ed. Waraus. Kromě dalších 9 členů a náhradníků zasedala v předsednictvu za ženskou komisi Eliška Roudná.

Sletový rok přinesl do sokolského tělocviku i některé nové vlivy. Nejen z ukázek hostů ale i studia švýcarské a francouzské rytmiky, zvláště pro ženský sokolský tělocvik. V souvislosti s tím vstupují do popředí jména sokolských pracovníků: Aug. Očenášek, K. Domorázek, V. Pergl a K. Pospíšil. Novinkou bylo také obohacení výchovy sokolského dorostu o zásady anglického skautingu - junáctví, uvedeného do českých tělocvičných kruhů br. prof. Al. Svojsíkem. Již tehdy zaujalo Sokolstvo k junáctví kladné stanovisko. Zvýšená a obohacená tělovýchovná činnost našla svůj výraz v zavedení stálé cvičitelské hlídky Věstníku sokolského.

Posletová doba posílila význačně i druhou rovnocennou sokolskou činnost výchovnou. Byli to moravští sokolští pracovníci, kteří dali podnět k vybudování náležité vzdělávací činnosti. Stalo se tak v březnu roku 1913 na sjezdu osvětových sokolských pracovníků v Přerově kterému předsedal J. Hiller, a kde tehdejší vzdělávatel župy Rostislavovy br. Ant. Krejčí vyslovil požadavek, aby po zkušenostech z moravských jednot a žup nebyla vzdělávací činnost svěřena nadále sokolským osvětovým odborům, nýbrž vzdělávatelům žup a jednot volenými příslušnými valnými hromadami. Požadavek organizačního zrovnoprávnění sokolské vzdělávací činnosti s prací tělovýchovnou, byl také zdůrazněn na prosincovém sjezdu vzdělávacích odborů ČOS, obesaném téměř všemi župami. Zde byl také přijat návrh organizace budoucí vzdělávací činnosti. Této schůzi předcházela porada redaktorů sokolského tisku. Řídil ji tehdejší redaktor Věstníku sokolského R. Bílek a účastnili se jí zástupci 26 listů sokolských a 11 hlídek denních listů a týdeníků. Bylo dohodnuto mnoho zlepšujících zásad. V té době nicméně, vycházely vedle úředního Věstníku a Sokola vydávaného Sokolem Pražským jakož i několika župních věstníků, také tři soukromé sokolské časopisy: Prapor v Kolíně, list sokolského dorostu Sokolské Besedy (R.V. Novák) a Sokolice (O. Táborská) v Praze. Od počátku roku 1914 vydávala ČOS čtrnáctidenně Čin.

Z organizačních zlepšení je nutno uvést zavedení úřadu důvěrníků předsednictva ČOS v jednotlivých župách. Dosud vysílal své župní důvěrníky jen technický odbor. V té době rozhodl se také Sokol Pražský postavený dosud se svými 2.297 členy na roven sokolským župám, přistoupit do župního svazku v pražském kraji a to do nově zřízené župy Pražské. Vznikla přesunem některých jednot z dosavadních žup pražských: Barákovy, Podbělohorské, Jungmanovy a Středočeské. Také brněnská župa (dosud Rastislavova) rozdělila se ve dvě.

Upravil: J. Křepela,
vzdělávatel.

P O M O Z T E N Á M B U D O V A T S O K O L O V N U

KDO TAM BYL, BYL SPOKOJEN, KDO TAM NEBYL,

JISTĚ DNES LITUJE

Uplynulo více dní, ba týdny od Matějské pouti a nebude snad zbytečné, vrátíme-li se k ní několika řádky.

Pouti předcházelo mnoho úsilovné práce po 3 soboty a neděle, ale v neděli 24.2.63 bylo vše hotové a čekalo se na příchod účastníků pouti. Přijížděli a vlající vlajka jim hlásala, že jsou u cíle. Zastavovali se u prvního stanu, jemuž velel br. Křepela. Jeho úkolem bylo vítat hosty a uvést je do první útraty ve formě placeného vstupného. Svůj mandát plnil s úsměvem a tak to nikoho ani nebolelo. Za jeho hlavním stanem byl velký a zdařilý obraz sestry Zacharové "Česká náves" a pak už slavnostní brána v národních motivech s nápisem: "Všeho do času Pán Bůh na věky - L.P. 1963". Brána byla výtvarným dílem br. vzdělavatele, čímž naznačil, že kromě vykonávání cvičitelské funkce dovede i jiné hezké věci a že se na nás v tělocvičně rozkřikne jen zcela vyjíměčně.

Poutové prostranství a parkoviště aut se rychle plnily, nastalo radostné hemžení a děti se rozběhly jako kobylinky po celé farmě. Pro svou zábavu našly koupaliště se sprchou a skluzavkou, jízdu konno a různé míčové hry. Dospělí tvořili přátelské kroužky a když pak svatý Petr, který má Sokol opravdu rád, více přiložil pod sluníčko, utíkali se pod vzdušné stany. Na jídlo nebylo v tom vedru valné chuti, ačkoliv bylo připraveno přesně dle kuchařské knihy Magdaleny Rettigové, za to ale oblibu nacházel stan, kde švarné Sokolice čepovaly tekutý chléb, případně ještě něco říznějšího. Mnohé oko se zajískřlo, když spočinulo na lepých zjevech dvou sokolských dívek, oblečebých v krásných národních krojích, které v sousedním stánku prodávaly srdce - to jest, perníková srdce. A co když reprodukovanou hudbu a hru harmonikáře vystřídala řádná hudba!! Našemu věhlasnému kapelníku se sice přihodila nemilá věc, prudce se ohlédl po jedné vnačné návštěvnici a přivodil si bolestivý "Hexenschuss". Členové jeho souboru se však dobře zhostili svého úkolu a dobře pobavili tanečnický i milovníky zpěvu našich krásných písniček. Zpěváci obstoupili hudebníky a písnička šla jedna za druhou....

Snad bych měl pietně vzpomenout těch, kteří věnovali ku zdaru zábavy své hlasivky a potom k radosti svých drahých chotí do následující středy jen šeptali. V tom směru vynikali bratří O. Mařík, představitel "Porco" Pepík i jeho "ž..... dítě", J. Čáp a Majer se svým bujarým oteckem a ovšem nezbytný Plas, který ačkoliv pěl v kleče, nezapomínal na svou typickou ponuku: "Za sebou"! A za všechny drobné stál br. J. Kuldán, který nassával čerstvý farmářský vzduch a vehementně jej vháněl do svého trombonu a nebylo písničky, kterou by neznal.

Pak nastala příjemná změna, když krojovaná družina Československého národního sdružení zatančila s velikým úspěchem a k potěšení všech, Českou besedu. Budiž jim za to dík, a to s přáním, aby brzo našli mezi našimi mladšími lidmi hodně zájemců, kteří by se chtěli naučit tento krásný národní tanec.

Den plynul v dobré pohodě, zásoby jídel a pití ubývaly, pouťová srdce vyprodána a bratr starosta si včas vzpoměl na příkázání "žízňivé napájetí" a v rychlosti opatřil a dovezl další dávku chladného, pěnivého moku.

Začalo se stmívat a rozzářily se barevné lampiony. Útlonohé Japonky jsme pod lampiony sice neviděli, ale i tak se všichni dobře ba-

vili.

Účastníků pouti bylo asi 350 a dětí, polovina. Ten, kdo na pout nepřišel, může jen litovat, neboť nebyla to pout jen tak ledajaká, ale byla to společenská událost. Přišli mezi nás i rodiny Australanů, v jednom případě rodina ve čtyřech generacích a nemohu nevzpomenout i rodiny jednoho našince, který s dojetím prohlásil, že je 13 let v této zemi a že dosud neměl to štěstí, přijít mezi tak početné Čechy a Sokoly.

Věřím, že první pokus s Matějskou poutí nebude poslední a že se za rok všichni opět sejdem o nové pouti na farmě br. Sergejeva.

Josef Berger.
-ooOoo-

ZE SOKOLA SYDNEY.

+ OSLAVA T.G.M.- 8.3.63,
pořádá Sokol Sydney společně s Československým národním sdružením v Sydney v pátek dne 8. března t.r. v 7 hod. večer v sokolské tělocvičně ve FORT ST. GIRL'S HIGH SCHOOL u HARBOUR BRIDGE

PROGRAM:
Od 7 - 7.45 cvič. žactva
od 7.45 - 8.45 zahájení,
nástup všech složek;
krátký proslov o významu T.G.M.;

recitace;
promítání barevních filmů z pohřbu T.G.M. v r. 1937 a sokolského X. sletu v Praze v roce 1938.

Filmy zapůjčí dirigent R. PEKÁREK z Brisbane.

Od 8.45 - 9.45 cvičení dorostu a členstva.

Členstvo, dorost a žactvo se vyzývá, aby se dostavilo v plném počtu a pokud možno v sokolských cvičebních úborech, jinak trenýrky a bílé tenisky. Srdečně zvou pořadatelé.

ooOoo

+ SOKOLSKÝ VÝLET se koná v neděli dne 10. března t.r. do LANE COVE NATIONAL PARKU. Podrobnosti ve Věstníku čís. 2. Dotazy, tel.: číslo 5249572, nebo 649 7874.

ooOoo

+ JOSEFOVSKÁ ZÁBAVA

TĚL. JED. SOKOL SYDNEY -
p o ř á d á
v sobotu dne 16.3. 1963
.....

JOSEFOVSKOU TANEČNÍ ZÁBAVU, NA

kterou zve co nejsrdečněji celou krajskou veřejnost.

Začátek v 8 hod. več.

Hudba br. Vymyslického.

A pořádá se v malém sále Maccabean Hall, Darlinghurst, King's Cross
Vstupné: 12/-

ooOoo

+ NARODILI SE: Manželům Válkovým chlapec a ne děvčátko jak jsme mylně napsali v minulém čísle Věstníku. S radostí opravujeme a ještě jednou gratulujeme!

Sestře M. Černé z Campsie a hrdému Milošovi gratulujeme k třetí žačce. Trpělivě čekáme na chlapce!

ooOoo

+ ČESKÁ BESEDA zatancovaná krojovanou skupinou Čsl. národního sdružení v Sydney na Matějské pouti dne 24.2.63 byla nesporně zlatým hřebem poutového veselí a v pravdě nezbytným doplňkem celodenního programu. Výbor Sokola Sydney děkuje za bezvadné předvedení a hledí vstříc dalším společným vystoupením.

ooOoo

+ POKLADNÍK připomíná všemu členstvu jednu ze základních povinností kterou si vzali na sebe, když se stali členy Sokola - PLACENÍ PŘÍSPĚVKŮ - a uvádí následující: K 23. únoru t.r. zaplatilo ze 150 členů jen 26 členů sokolské příspěvky. Proti 61 k témuž datu roku loňského.

Cvičící členstvo má lepší rekord. Za 5 cvičebních hodin letošního roku se vybralo v tělocvičně £ 9/11/8; loni za tutéž dobu £ 9/11/4. Dobré!?

ZE SOKOLA SYDNEY.

+ USTAVUJÍCÍ VÝBOROVÁ SCHŮZE Sokola Sydney se konala ve středu dne 30.I.1963 v bytě br.Mojžiše, 2 Cary St., Marrickville, tel.LL 6254. Nejnaléhavějším bodem programu byla MATĚJSKÁ POUŤ, která je dnes již za námi.

Zvoleni byli:

br. J.Sergejev, předs.zábav.výb.

br. F.Čtvrtečka, kronikář,

br. V. Kučera, archivář

ses.J. Křepelová, hospodář.

Schůze probíhala ve znamení spontánní shody a dohody ve všech věcech, které byly na programu. Zdá se, že funkce jsou opět jednou v povolání rukou. Je to potěšující okolnost a dobrým znamením pro rok 1963.

Téměř nakažlivé nadšení všech přítomných, vyznačovalo se naprostou kladností myšlení a jednání, což je příjemnou zkušeností po minulém vlažném funkčním období.

Dalším význačným, dobrým, znamením této schůze byla naprostá jednodušnost v realizování SOKOLOVNY ať již v jakékoliv formě.

Dále byla učiněna celá řada rozhodnutí, jako: oprava rozmnožovacího stroje, zakoupení nového psacího stroje a pod.

ooOoo

+ INFORMACE, týkající se sokolské administrace, budou dávány členstvu během pátečních cvičení.

ooOoo

+ DOZVUKY k Matějské pouti. Byla stoprocentně úspěšná! Jak po stránce společenské atrakce tak i po stránce finanční. Celková tržba byla £ 518/-/-; režie 294/-/-; čistý zisk £ 224/-/- . Vezmeme-li v úvahu, že pouť navštívilo 350 dospělých, platících, osob a více než 150 dětí, přicházíme k radostnému poznatku, že Sokol má v převážné části čl.krajské veřejnosti v Sydney vydatnou podporu morální i finanční. Ji, náležitě, především ostatním, vřelý dík pořadatelů pouti za nádherné a upřímné porozumění a pochopení.

Úspěchu však nedocílíme lehce!

Zaloužili se o něj v první řadě, br. Sergejev, který byl otcem této krásné myšlenky a na němž spočívala hlavní tíha zodpovědnosti, jakož i staří osvědčení a stoprocentní pracovníci v čele s br.starostou, kteří dali předsedovi zábavního výboru plnou pomoc, po týdny, jak při pracích přípravných, tak i během pouťi samotné. Z mladých členů Sokolů měl víc než stoprocentní pomoc v jeho synovi Ivanovi a br. Ing. Božanovi Kabrielovi!

Sestry a dorostenky se zhostily jejich vyčerpávajících úkolů ve stáncích s vyznamenáním. Nanejvýš dobře se počínaly: ses.Haramulová ve stánku s koláči a kávou, ses.Hosáková v baru, náčelnice, ses.Mojžišová se ses.Charousovou a br.Mojžišem ve stánku s pokrmy, sestry Čtvrtečková a Mesteková, která se později krutě zranila, v limonádách. Ve stánku s perníkovými srdci se (mimoходом jeden z nejhezčích) velmi líbezně vyjímaly Alenka Mesteková a Blanka Charousová v národních krojích. Br. Mestek měl na starosti "kolo štěstí", a ses.Křepelová prodávala látky.

Výbor jednoty děkuje všem jmenovaným i nejmenovaným členům jednoty za jejich obětavou pomoc a doufá, že jejich vzácné příklady ponесou v budoucnosti kýžené ovoce.

ooOoo

+ ZA DARY PRO MATĚJSKOU POUŤ, bez kterých by Sokol Sydney nikdy nedocílil výše citovaného zisku, děkuje: panu F. Junkovi, Wevenit Mills, Auburn; p.A.&E. Sekelovi, Crows Nest; p.E. Šimkovi, Leichhardt; ses. Dráždilové, Unanderra; brí. Gilečákovým, Stanmore; br. L. Havelkovi, Petersham; ses. O. Miklové, Paddington; A. Nyplovi, Crows Nest; J. Pípalovi, Croydon; br. V. Rohovi, Bankstown; J. Sergejevovi, Preston; a ses. M. Vanhové, Surry Hills.

ooOoo

ADRESY: STAROSTA: V. Haramul, 269 Willarong Rd., Caringbah, Tel. 5249572
JEDNATEL: Ing. M. DOLEŽAL, 35 Roslyn Street, Darlinghurst, N.S.W.
VZDĚLAVATEL: J. Křepela, Lidcombe.